

“விபாக வஜனா தவோ த்ரவிதம் இதி ஸித்தே த்ரவித வஜனம் மஹதோ
மஹா விஷுஷ்ய ஞாயஸ்ய லஹியஸா ஸுத்ரனோ உபதேஷாத் பரம்
பாக்ய ராகவம் மன்ய மானஸ்ய அன்யஸ்மின்னே வாக்யலாதவே
லாகவனோ ஆதர: ததா அதா அயம் அஸ்ய இதம் பூதனோ வாக்ய
விகல்பனோ ப்ரவ்ருத்த: ஸித்தாந்தே ஸலவே ஸப்தாத் ஸூதனே பகூலம்
ப்ரமாஜார: அஸ்த்ர:” பகூலம் என்பது ஸாஸ்திர சம்பந்தப்பட்டது. விபாகம்
பன்றதால மூன்று விதம் தரெரியும். அனுமானம் என்பது மஹத்தானது,
மஹா விஷயமானது. சின்ன ஸூத்தரத்தினால் உபஷரிக்கின்றோம்.
ப்ரத்யக்ஷ் வ்ருச்சதேம், அனுமான வ்ருச்சதேம், ஊமான வ்ருச்சதேம்,
ஸப்த வ்ருச்சதேம் என்று உள்ளது. அனுமானம் சொன்னால் பரெரிய
லகுவாதம் இருக்கு. அன்னியத்திலவே அனுமானம் ஆகத்துவம் என்பது
ஆதரவூ இல்லலை. அதனால் இதற்கு அனுமான ஸித்தாந்தம் என்பது
ப்ரவ்ருத்தி.

“ஸப்விஷயன்ச ப்ரத்யக்ஷம் ஸதச விஷயம் ச அனுமானம்” ஸது, ஸதஸது,
அஸதுனு வதோந்தத்தில் உள்ளது. ஸது என்றால் எப்பொழுதும்
இருக்கின்றது என்று அர்த்தம். அஸது என்றால் எப்பொழுதும்
இல்லாதது என்று அர்த்தம். ஸதஸது என்றால் இரண்டும் கலந்தது

என்று அர்த்தம். ஸதஸத்து என்று சொன்னால் ப்ரபஞ்ஜம் ஆகும். ப்ரபஞ்ஜம் என்றால் இந்த உலகம். இரூக்கு ஆனால் இல்லலை என்பது போல.

“ஸப்தஸ்ய ப்ரஸந்தம் ஸது அஸது ஸதஸத் விஷயம்” ஸது என்பது நல்ல அனுபவ பலன். அஸது என்பது ஸங்கல்பம் மட்டும் அல்லாது அஷ்டவர்க பலன். நாம் செய்யும் கர்மா பொருத்து மூன்று பலனும் உண்டு. ஒரு ஸாஸ்திரத்தில் இரூந்தால் இதர ஸாஸ்திரத்திலும் இரூக்கும். கர்மா என்பது எல்லா மதத்துக்கும் உண்டு. “ஸதஸத் விஷயந்த அனுமானம்” ப்ரத்யக்ஷமாகவும் தரெயுறது எல்லாம் ஸது. அனுமானம் எப்படி இரூக்கும் ஸதஸதுவாக இரூக்கும்.

“கஸ்மாது த்ரஹால்ய க்ரஹனாது த்ரூஹால யுக்தா அர்த்தா அனுமானே க்ரூஹ்யந்தே பவிஸ்யதி ஈது அனுவயந்தே பவதீத ஜா அஹூபதீஜா அஸஸ்ஜா ஹலெ அதீதம் அனாஹதயந்தி” அதீதம் என்றால் மூடிந்தது, ஆகதம் அல்லாது அஸது சொல்லறா.

யோக பலன், தஸா பலன், அஷ்டோத்ர பலன் என்று மூன்று உள்ளது. மூன்றுமே அவாவா கர்ம பலன் பொருத்து கண்டிபாக உண்டு.

ப்ரத்யக்ஷம் என்பது ஸது பலன், அனுமானம் என்பது ஸதஸத் பலன், இரூந்தது, வரப்போவது என்பது அஸத் பலன்.

எல்லாமே ஒன்று தான் மூன்று ஸாஸ்திரத்தின்படி சரியா புரிஞ்சுகிறதில் தான் உள்ளது. சில இடத்தில் வணேடும் என்றால் பிரித்து சொல்லிக்களாம் ஆனால் எல்லாமே ஒரே அர்த்தம் தான். ப்ரலயத்தை விவரிக்க முடியாது ஸ்ருஷ்டிய விவரிப்போம். எல்லா ஸாஸ்திரமும் தெரிந்தால் தான் ஒரு ஸாஸ்திரமாவது தெரிஞ்சுக்க முடியும். ஸாஸ்திரத்தில் சில கோட்பாடுகளை புரிஞ்சுண்டா தாத்வீகமான நிலையை மாற்ற முடியாது. ஞாய ஸாஸ்திரம் படி விஸ்தாரமா புரிஞ்சுண்டா தான் ஞானம் இரூக்கும், முக்தி பெரியது ஆகும். எப்படி சொன்னாலும் விஷயம் புரியும். காரணம் என்பது லிங்கம் என்று சொல்றோம்.

ப்ரத்யக்ஷ, அனுமானம், பூதம், பௌதம் என்ற காலத்ரயத்தை க்ரயிக்கிறதால் அனுமானிகிறதால் பலன் உண்டு சொல்றா. பூர்வம் என்பது இரண்டால் ஒன்று தெரிந்து கொள்வதற்கு முக்கியமானது.

“யதா பூதம் அன்னியதர தர்ஸனனோ அன்னியதரஸ்ய ப்ரத்யஸ்ய அனுமானம், ஷேஷவது ப்ரஸக்தா ப்ரதிஷதே அன்னியத்ரக

அப்ரஸங்காது ஸிஸ்யமானே ஸம்ப்ரத: அநித்யம் ஏவம் ஆதிரா
த்ருவ்யுகுன கர்மினா அவிஷேஷேனோ ஸாமான்ய விஷேஷே ஸாமான்ய:
ஸது அநித்யம் தஸ்மின் ஏவத்ருவ்யு க்ருஹாது ந கர்மா ஸப்தாந்த
ஹதேூர்தாத்” ஸப்தாந்தம் ஏக த்ருவ்யமா இரூப்பதால் த்ருவ்யம் இல்லை.
ஸாமான்ய மானம் இரூக்கு. கர்மா இல்லை எதுனால் ஸப்தாந்ததினால்.
“சோயம் இதி ஸம்ஸத் இதி குணதோ ப்ரதிவதி ஸாமான்ய
த்ருஸ்டுந்தாம் யத்ரா அப்ர லிங்கலிங்கோ லிங்கஸ்ய ஸாமான்யாது
ப்ரதஸ்யோ லிங்கயம்யதே யதா இச்சாதஹேரி ஆத்மா குணஸ்சா திவ்ய தத்
யதகேஷா யதா ஏஸ்மான் ஸ்தானம் ஸ ஆத்மா” குணம் என்பது ஆத்மாவ
சார்ந்தது. ஊமானம் என்பது ஸாதூர்ஸ்யம். “ரூபனோ ஸாமான்ய
ப்ரத்யம்ஸ ரூபநிஸ்ய உபமானம்” மஹேஸ்வர விதமான ஸாஸ்திர
லக்ஷணத்தை சொல்றா நிரஸனம் பண்ணல. தரெரிஞ்சுக்க வணேடியத
தளெளிவுப்படுத்துறது உபமானம் சொல்றா. ஸாமான்யம் தரெரிஞ்சுக்க
வணேடியது தான் உபமானம் என்பதாகும்.